

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Iwona Głowacka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Ewa Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2022 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko G. K.

o alimenty

I. alimenty należne od G. K. na rzecz B. K. zasądzone w punkcie I (pierwszym) wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 669/20 w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie zasądza o dalsze kwoty po:

- 200 (dwieście) złotych miesięcznie łącznie w kwocie po 1.100 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie w okresie od 12 listopada 2020 roku do 31 sierpnia 2021 roku

- 500 (pięćset) złotych miesięcznie łącznie w kwocie po 1.400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie w okresie od 1 września 2021 roku do 30 kwietnia 2022 roku

- 300 (trzysta) złotych miesięcznie łącznie w kwocie po 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych miesięcznie poczynając od 1 maja 2022 roku,

płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje pobrać od pozwanego G. K. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) kwotę 825 (osiemset dwadzieścia pięć) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. zasądza od pozwanego G. K. na rzecz powoda B. K. kwotę 3.085 (trzy tysiące osiemdziesiąt pięć) złotych tytułem kosztów procesu;

V. wyrokowi w pkt I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Iwona Głowacka

Sygn. akt III RC 222/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym do tut. Sądu w dniu 12 listopada 2020 r. powód B. K. domagał się zasądzenia od pozwanego G. K. alimentów w kwocie po 1.400 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a ponadto wnosił o zasądzenie od niego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 3-4).

W uzasadnieniu wskazał, że jest pełnoletnim synem G. K. i zamieszkuje z matką oraz młodszym bratem, przy czym 18-lat ukończył w toku sprawy o rozwód pomiędzy rodzicami. W związku z zabezpieczeniem alimentów w toku procesu o rozwód uzyskuje od ojca 900 zł miesięcznie, jednakże kwota ta mając na uwadze ponoszone przez niego wydatki i koszty bieżącego utrzymania oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego jest niewystarczająca na pokrycie wszystkich potrzeb ucznia szkoły średniej (Zespół Szkół (...) w K.). Koszt swojego utrzymania oszacował na kwotę 2.600 zł. miesięcznie, na co składają się następujące wydatki w skali miesiąca: siłownia 400 zł, ubrania 530 zł (6.400 zł na rok), kosmetyki 300 zł, kieszonkowe 200 zł, telefon 30 zł, korepetycje z języka angielskiego 300 zł, wakacje 208 zł (2.500 zł na rok), ferie 208 zł (2.500 zł rok), bilety autobusowe ok. 50 zł, lekarz/dentysta ok. 100 zł, wyżywienie ok. 1.200 zł, książki i pomoce naukowe ok. 100 zł. Ponadto jako wydatek jednorazowy wskazał zakup mebli do pokoju za ok. 5.000 zł oraz zakup komputera za kwotę 2.500 zł. Natomiast na koszty utrzymania domu składają się rachunki za gaz (od 31 stycznia 2018 r. do grudnia 2018 r. 2.113,35 zł) i energię elektryczną (od kwietnia 2018 r. do lutego 2019 r. 1.949,58 zł) oraz wodę i ścieki (od stycznia 2018 r. do grudnia 2018 r. 1.173,11 zł). Zaznaczył również, że pozwany jest policjantem na stanowisku inspektora i zarabia ok. 6.000 zł miesięcznie, w związku z tym posiada możliwości majątkowe i zarobkowe by płacić alimenty na rzecz syna w żądanej kwocie, tym bardziej, że ponad kwotę 900 zł, którą mu przekazuje tytułem alimentów, nie partycypuje w żadnych wydatkach oraz kosztach związanych z zaspokojeniem potrzeb syna.

Pozwany G. K. nie złożył odpowiedzi na pozew.

Wyrokiem zaocznym z dnia 20 sierpnia 2021 r. wydanym w sprawie III RC 669/20 zasądzono od G. K. na rzecz B. K. alimenty w kwocie po 900 złotych miesięcznie, poczynając od 12 listopada 2020 roku, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat (punkt I), oddalając powództwo w pozostałej części (punkt II), a ponadto nakazano pobrać od pozwanego G. K. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) kwotę 750 złotych tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa (punkt III) i zniesiono wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami (punkt IV), a w punkcie V wyrokowi w pkt I (pierwszym) nadano rygor natychmiastowej wykonalności (k. 25).

Na skutek apelacji powoda Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 17 lutego 2022 r. w sprawie II Ca 168/21 uchylił zaskarżony wyrok w punkcie II (drugim), III (trzecim) i IV (czwartym) i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego (k. 69-71).

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2022 r. powód popierał powództwo, a pozwany wniósł o jego oddalenie ponad kwotę 900 zł miesięcznie (k. 195).

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2022 r. pełnomocnik powoda popierał powództwo, a pozwany uznał je do kwoty po 1.000 zł miesięcznie od dnia złożenia pozwu (k. 227).

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Sąd ustalił, co następuje:

B. K. lat 20 pochodzi ze związku małżeńskiego A. K. i G. K., który został rozwiązany przez rozwód nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach wydanym w sprawie o sygn. I C 806/19 w listopadzie 2020 r. W ramach tego procesu G. K. tytułem zabezpieczenia został zobowiązany do przekazywania na rzecz syna kwoty po 900 zł. miesięcznie. W dniu 9 lipca 2020 r. B. K. ukończył 18 lat. Małżonkowie posiadają jeszcze młodszego syna w wieku 14 lat i G. K. na czas trwania procesu o rozwód został zobowiązany w trybie zabezpieczenia do przekazywania na rzecz syna kwoty po 700 zł. miesięcznie, a nieprawomocnym wyrokiem rozwodowym obowiązek alimentacyjny określono na kwotę po 900 zł. miesięcznie.

B. K. w roku szkolnym 2021/2022 uczył się w szkole średniej - Zespole Szkół (...) w K. i przystąpił do egzaminu maturalnego. W związku z przygotowaniem do matury w okresie od września 2021 r. do maja 2022 r. uczęszczał na korepetycje z matematyki, co kosztowało 600 zł miesięcznie (4 lekcje w miesiącu płatne po 150 zł). B. K. został przyjęty na dwie uczelnie wyższe, ale jeszcze nie podjął decyzji, którą z nich wybierze. Jeśli zdecyduje się na studia na uczelni wojskowej we W., to otrzyma żołd w kwocie 4.500 zł brutto miesięcznie, a jeśli na (...) w W., to za akademik będzie płacił ok. 700 zł miesięcznie. W przypadku wyboru uczelni wojskowej jest zobowiązany zrezygnować z wojskowej służby terytorialnej.

W październiku 2020 r. B. K. świadczył usługi jako dostawca w (...) na podstawie umowy zlecenie do października 2021 r. Stawka godzinowa wynosiła 18,30 zł netto i pracę świadczył w weekendy (nie wszystkie), średnio 30 godzin miesięcznie (dochód około 549 zł miesięcznie), a w okresie wakacyjnym ok. 90 godzin miesięcznie (1.647 zł miesięcznie). Zrezygnował z tego zajęcia w związku z rozpoczęciem nauki w klasie maturalnej. Przed podjęciem zatrudnienia zakupił samochód marki R. z 2000 r. za kwotę 2.500 zł, który sprzedał w marcu/kwietniu 2021 r. za kwotę 2.000 zł. W październiku 2021 r. B. K. złożył wniosek o przyjęcie do Wojska O. Terytorialnej i od tego czasu pełni służbę, co wiąże się z dyspozycyjnością w jeden weekend w miesiącu. Z tego tytułu otrzymuje dochód w kwocie 650 zł miesięcznie. Za udział w 16-dniowym szkoleniu otrzymał natomiast kwotę ok. 2.000 zł. W roku podatkowym 2020 r. B. K. wykazał przychód z tytułu umowy zlecenie w wysokości 276,90 zł, a w 2021 r. z tytułu umowy zlecenie 5.904,49 zł i z tytułu działalności wykonywanej osobiście w kwocie 405 zł. oraz z tytułu innych źródeł w wysokości 1.800 zł.

Od 2018 r. B. K. ćwiczy na siłowni i obecnie korzysta z dwóch klubów. Za jeden karnet płaci 90 zł miesięcznie, a za drugi karnet 120 zł miesięcznie. Ponadto zakupuje odżywki. Matka przekazuje synowi kieszonkowe w kwocie po 300 zł miesięcznie. W 2020 r. A. K. sfinansowała synowi kurs prawa jazdy, za co zapłaciła 2.200 zł. Za 2 obozy w jakich brał udział w 2019 r. matka powoda zapłaciła ok. 4.000 zł., a G. K. dołożył się do opłat za obozy synów kwotą 1.800 zł. W 2021 r. B. K. był na wyjeździe w Z.. W 2019 r. G. K. skorzystał z dofinansowania do wyprawki starszego syna w kwocie 300 zł i matka B. dokupiła jedynie potrzebne rzeczy. Od września 2021 r. B. K. samodzielnie dysponuje środkami finansowymi przekazywanymi przez ojca na rachunek bankowy syna. W ostatnim czasie B. K. zakupił telefon komórkowy za kwotę 1.300 zł., a abonament telefoniczny opłaca babcia macierzysta. Matka kupuje mu żywność, odzież i obuwie oraz kosmetyki. B. K. co miesiąc uczęszcza do fryzjera, co kosztuje 80 zł. Jest ogólnie zdrowy, w 2021 r. niekiedy korzystał z wizyt u fizjoterapeuty, a koszt jednej wynosił 80 zł. B. K. około rok temu przestał nosić stały aparat ortodontyczny i obecnie odbywa wizyty kontrolne 2 razy w roku, a wizyta kosztuje po 200 zł. Ponadto leczy się prywatnie u dentysty, co nie miało jednak miejsca w bieżącym roku.

dowody: odpis skrócony aktu urodzenia (k. 14), częściowo zeznania A. K. (k. 195v-196), informacja Drugiego Urzędu Skarbowego w K. (k. 205), częściowo zeznania B. K. (k. 196, 227v-228)

A. K. ma 43 lata, z zawodu jest księgową. Mieszka z dziećmi we własnościowym domu położonym w K.. Nie posiada z byłym mężem wspólnego majątku. Ponosi koszty utrzymania domu i opłaca rachunki za gaz, energię elektryczną i wodę, na co przeznaczają ok. 12.000 zł. rocznie. Dom ogrzewa kominkiem i ostatnio gaz wykorzystuje jedynie do podgrzewania wody. A. K. jest właścicielką jeszcze jednej nieruchomości. Nie posiada własnego samochodu, gdyż korzysta z samochodu służbowego. Na zakup karmy dla psa przeznaczają 130 zł miesięcznie.

Jest zatrudniona jako księgową w wymiarze pełnego etatu i zarabia 4.000 zł netto miesięcznie. Ponadto od ok. 2018 r., co miesiąc otrzymuje od swojej matki w ramach darowizny środki pieniężne w wysokości ok. 3.000 - 3.500 zł. Rodzice

A. K. są współwłaścicielami dwóch nieruchomości w Z.. Na rzecz młodszego syna pobiera świadczenie wychowawcze w kwocie po 500 zł miesięcznie.

dowody: częściowo zeznania A. K. (k. 195v-196), częściowo zeznania B. K. (k. 196, 227v-228)

G. K. ma 49 lat, z zawodu jest policjantem. Od 1998 r. jest zatrudniony w Komendzie Wojewódzkiej Policji w K. na stanowisku funkcjonariusza i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 6.357,26 - 6.390 zł netto miesięcznie (7.713,20-8.338,20 zł. brutto miesięcznie, k. 88 i 225), z którego potrącana jest składka miesięczna na Koleżeńską Kasę (...)Pożyczkową przy KWP w K. wynosząca 3 % wynagrodzenia brutto w wysokości 250 - 288 zł. Ponadto otrzymuje tzw. 13-stą pensję. Z uzyskiwanego przez niego wynagrodzenia za pracę potrącane są raty pożyczki po 237,50 zł miesięcznie zaciągniętej w czerwcu 2021 r. na kwotę 5.700 zł. Całkowita spłata pożyczki nastąpi w czerwcu 2023 r., a na dzień 8 marca 2022 r. do spłaty pozostało 3.562,50 zł. (k. 89, 224).

G. K. mieszka sam w dwupokojowym mieszkaniu o powierzchni 46 m², które zakupił w 2019 r. Na ten cel zaciągnął kredyt w wysokości 186.000 zł. na okres 16 lat, który spłacał w miesięcznych ratach po 1.610 zł. miesięcznie, a obecnie raty wynoszą 1.800 zł. Ponadto w toku sprawy spłacał również raty za zakup: pralki, lodówki i kuchenki po 240 zł. miesięcznie; telewizora za cenę 1.700 zł po 200 zł miesięcznie (do spłaty pozostało 10 rat) i smartfona, który kosztował 1.300 zł po 224 złotych miesięcznie. Obecnie posiada następujące zobowiązania finansowe: z tytułu kredytu hipotecznego (raty 1.800 zł miesięcznie) i za zakup materaca raty po 310 zł miesięcznie oraz telefonu raty po 100 zł miesięcznie, a ponadto spłaca kartę kredytową średnio kwotą 700 zł. miesięcznie. Za czynsz płaci 450 zł. miesięcznie, a rachunki za energię elektryczną ok. 150 zł. miesięcznie. Posiada 12-letni samochód marki V. (...).

Od lutego 2021 r. G. K. uczęszcza na prywatną rehabilitację z powodu problemów z kręgosłupem, za którą płaci 130 zł. miesięcznie. Ponadto leczy się psychiatrycznie i na leki wydaje 150 zł. miesięcznie. W związku z leczeniem onkologicznym czeka na operację, która ma się odbyć w październiku 2022 r. i na leki wydaje ok. 100 zł miesięcznie. W ferie 2022 r. G. K. był 2 dni na nartach, a w wakacje 2021 r. wyjechał na Majorkę, za co w 2019 r. zapłacił ok. 3.000 zł. Ojciec utrzymuje kontakty z B. i oprócz środków przekazywanych tytułem alimentów dodatkowo przelewa mu pieniądze, gdy pojawia się jakaś nadzwyczajna potrzeba. W kwietniu 2022 r. przekazał mu 650 zł na zakup garnituru maturalnego, a w czerwcu 2022 r. kwotę 250 zł na zakup telefonu. W ramach prezentu na urodziny syn otrzymał od niego 200 zł.

dowody: zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 88, 225), zaświadczenie z Komendy Wojewódzkiej Policji w K. (k. 89, 224), umowa o kredyt hipoteczny z (...) (k. 90-97), umowa o kartę kredytową C. (k. 98-101), umowa o pożyczkę na zakup towarów z A. Bank (k. 102-103), umowa o kredyt na zakup towarów/usług z A. Bank (k. 104-105), dokumentacja medyczna G. K. (k. 106-122), potwierdzenie transakcji (k. 123-194), częściowo zeznania G. K. (k. 196, 228), harmonogramy spłaty (k. 211-223)

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dokumenty. Ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, ponadto nie wzbudzały również wątpliwości Sądu, co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści. Przechodząc do oceny dowodów z przesłuchania stron oraz świadka w osobie matki powoda, Sąd uznał, że na obdarzenie przymiotem wiarygodności zasługują jedynie częściowo.

Zeznania świadka A. K. nie są spójne oraz jawią się jako niewiarygodne, w szczególności trudno za nią przyjąć, że na utrzymanie syna wydatkuje 4.000 zł. miesięcznie w sytuacji, gdy sama tyle zarabia. Nawet przy uwzględnieniu okoliczności, że stale korzysta z pomocy finansowej matki, to należy mieć na uwadze to, że posiada na utrzymaniu również drugie dziecko. Co więcej, w koszt utrzymania syna wliczyła także wydatki niezwiązane bezpośrednio z zaspokojeniem potrzeb B. K., takie jak na przykład utrzymanie psa. A. K. w złożonych zeznaniach popadała również w sprzeczności, albowiem początkowo podnosiła, że przekazywała synowi 600 zł. miesięcznie na korepetycje z matematyki, a następnie, że syn sam opłacał dodatkowe lekcje z alimentów od ojca. Podobnie początkowo zeznała, iż przekazuje mu kieszonkowe w kwocie 300 zł. miesięcznie, a w końcu przyznała, iż synowi po opłaceniu korepetycji z alimentów od ojca pozostawała kwota 300 zł. miesięcznie jako kieszonkowe. A. K. nie potrafiła również wskazać ile

obecnie wydaje na utrzymanie domu, a strona powodowa nie przedstawiła potwierdzeń płatności żadnych rachunków za media. Matka powoda odmawiała również odpowiedzi na pytania i nie zamierzała ujawnić czy otrzymuje dochód z tytułu najmu nieruchomości oraz nie wskazała jaka dokładnie jest to nieruchomość. Zeznaniami powoda, który potwierdził treść zeznań matki Sąd również odmówił wiarygodności z tożsamyh powodów. Do zeznań pozwanego Sąd również podszedł z dużą dozą ostrożności, gdyż G. K. zeznał, że uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 6.200 zł netto miesięcznie, co nie jest do zupełnie zgodne z przedłożonymi zaświadczeniami o zatrudnieniu i zarobkach (k. 88, 225).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo B. K. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego m. in. w sprawie III CKN 257/97 (wyrok z dnia 14 listopada 1997 r. OSNC 1998/4/70/) przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy należy dojść do wniosku, iż B. K. pomimo podejmowania pracy dorywczej oraz uzyskiwania dochodów z tytułu służby w Wojskach O. Terytorialnej nadal jest uprawniony do alimentacji ze strony rodziców. Niewątpliwie nie jest w stanie całkowicie samodzielnie się utrzymać, gdyż w toku procesu uczył się w szkole średniej i zamierza kontynuować edukację na studiach wyższych stacjonarnych.

Przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W ocenie Sądu nie można zgodzić się z twierdzeniami powoda, że koszt jego utrzymania wynosi 4.000 zł miesięcznie. Pozwany wprawdzie nie kwestionował występowania wydatków wymienionych przez matkę powoda z wyjątkiem ich wysokości, podnosząc przy tym, że nie jest w stanie płacić tak wysokich alimentów. Odnosząc się do poszczególnych kosztów utrzymania należy wskazać, że strona powodowa nie wykazała, że wyżywienie B. K. kosztuje 1.500 zł miesięcznie. Kwota ta jawi się jako zdecydowanie zawyżona z uwagi na to, że mata powoda przygotowuje posiłki dla 3 domowników. W ocenie Sądu, uwzględniając, że powód jako osoba uprawiająca sport odżywia się lepiej niż jego rówieśnicy, koszt wyżywienia B. K. kształtuje się na poziomie 800 - 900 zł. miesięcznie. Nie ulega wątpliwości, że powód jest osobą wysportowaną i aktywność fizyczna stanowi jego pasję. Sąd nie znalazł jednak racjonalnych powodów aby w zakres usprawiedliwionych potrzeb B. K. włączyć opłaty aż za dwa karnety na siłownię. W ocenie Sądu takie działanie jest niczym nieusprawiedliwione i powód nie wyjaśnił logicznie dlaczego koniecznym jest aby korzystał aż z dwóch siłowni. W związku z tym Sąd uwzględnił opłatę tylko za jeden karnet w kwocie 120 zł miesięcznie. Jednocześnie należy wskazać, że powód nie wykazał zasadności zażywania ani kosztów jakie wiążą się z zakupem odżywek. Pomimo, iż matka powoda wskazywała, że jest to kwota 300 zł co 2-3 miesiącem, to na poparcie tych twierdzeń nie przedstawiono żadnych potwierdzeń zapłaty. Jako znacznie zawyżony Sąd ocenił również koszt odzieży w kwocie 400-500 zł miesięcznie, czyli do 6.000 zł rocznie, tym bardziej, że niektóre części garderoby kupuje się jedynie kilka razy w roku. Ponadto powód nie jest już w fazie intensywnego wzrostu i nie wyrasta szybko z ubrań. Nie sposób również przyjąć, że w zakres jego usprawiedliwionych potrzeb należy włączyć wydatki na kosmetyki w kwocie ponad 100 miesięcznie (100-140 zł.) i kieszonkowe 300 zł miesięcznie. Przedstawione wydatki należy ocenić jako nieco zawyżone i nie odpowiadające stopie życiowej pozwanego, który zarabia do 6.390 zł netto miesięcznie i posiada na utrzymaniu również młodszego syna. Nie ulega wątpliwości, że aby pokryć koszty utrzymania dzieci A. K. posiłkuje się środkami finansowymi otrzymanymi od matki, jednakże należy pamiętać, iż usprawiedliwione potrzeby powoda mogą być zaspokojone tylko w takim zakresie w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych do alimentacji, co oznacza, że możliwości zarobkowe wyłącznie ojca i matki stanowią górną granicę w zakresie której potrzeby dziecka mogą być zaspokajane. Odnosząc się do kosztów wizyt u fizjoterapeuty określonych przez matkę

powoda na kwotę 80 zł, to nie wykazano, że jest to wydatek stały, który należy uwzględnić w comiesięcznych wydatkach powoda, tym bardziej, że w bieżącym roku B. K. w ogóle z takich wizyt nie korzystał. Jako uzasadniony włączono natomiast w koszty utrzymania powoda wydatek za wizyty ortodontyczne, co w przeliczeniu kosztuje 33 zł miesięcznie oraz wizyty u fryzjera płatne 80 zł miesięcznie. Jednocześnie zdaniem Sądu nie należy w koszt utrzymania powoda włączyć wydatków ponoszonych przez matkę związanych z utrzymaniem psa w kwocie 50 zł miesięcznie, gdyż nie stanowi to koniecznego wydatku na potrzeby B. K.. Odnosząc się do kosztów korepetycji Sąd zważył, że nie były one kwestionowane i w związku z tym w okresie od września 2021 r. do kwietnia 2022 r. uwzględniono w kosztach utrzymania powoda opłaty za korepetycje z matematyki w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Zatem w ocenie Sądu koszt utrzymania powoda w okresie 12 listopada 2020 r. do 31 sierpnia 2021 r. wynosił 1.900 zł miesięcznie, natomiast w okresie od 1 września 2021 r. do 30 kwietnia 2022 r. w związku z opłatami za korepetycje 2.500 zł miesięcznie, a od 1 maja 2022 r. 2.000 zł miesięcznie. Pomimo, że od maja 2022 r. powód nie uczęszcza już na korepetycje, to nastąpił istotny wzrost cen w stosunku do tych z 2021 r.

Odnosząc się do możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej pozwanego należy zauważyć, że jest od wielu lat jest funkcjonariuszem Policji i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 6.390 zł netto miesięcznie. Ponadto utrzymuje kontakt z synem i okazjonalnie przekazuje mu dodatkowe środki finansowe np. z okazji urodzin. Sąd zważył również, że pozwany posiada na utrzymaniu również drugiego syna, którego obecnie alimentuje kwotą po 700 zł. miesięcznie i przekazuje mu kieszonkowe, a ponadto, że spłaca zobowiązania finansowe, których raty aktualnie wynoszą około 3.000 zł miesięcznie plus składki i pożyczka spłacane w zakładzie pracy. Z kolei matka powoda pomimo, że zarabia mniej niż pozwany, to otrzymuje dodatkowe środki od swojej matki, a ponadto jest właścicielką nieruchomości.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd uznał, że jest ze wszech miar uzasadnione, aby pozwany od dnia wniesienia powództwa partycypował w kosztach utrzymania syna. Sąd rozróżnił jednak wysokość alimentów w poszczególnych okresach biorąc pod uwagę wysokość uzyskiwanego przez powoda dochodu oraz okoliczność, iż w klasie maturalnej pobierał korepetycje. W związku z tym Sąd zasądził dalsze alimenty w stosunku do wyroku zaocznego z dnia 20 sierpnia 2021 r. wydanego sprawie o sygn. III RC 669/20 ponad kwotę 900 zł. miesięcznie i tak w okresie od 12 listopada 2020 roku do 31 sierpnia 2021 roku w kwocie po 200 zł. miesięcznie, łącznie w kwocie po 1.100 zł miesięcznie i w okresie od 1 września 2021 roku do 30 kwietnia 2022 roku w kwocie po 500 zł. miesięcznie, łącznie w kwocie po 1.400 zł miesięcznie oraz od 1 maja 2022 r. w kwocie po 300 zł. miesięcznie, łącznie w kwocie 1.200 zł miesięcznie. Kwoty te mieszczą się w możliwościach płatniczych pozwanego oraz odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom powoda. Pozostałe koszty utrzymania powoda, nie zaspokojone w ramach uzyskiwanego przez niego dochodu powinna pokryć jego matka.

Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane i oparte na błędnym założeniu, że koszty utrzymania powoda wynoszą około 4.000 zł miesięcznie.

Sąd nakazał pobrać od pozwanego G. K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 825 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa - 750 zł zgodnie z art. 113 ust. 1, art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz połowę odpłatności za mediację (75 zł).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800). Należna kwota wynagrodzenia fachowego pełnomocnika według stawki minimalnej przy wartości przedmiotu sporu 14.400 zł stanowi 3.600 zł, zatem skoro powód wygrał sprawę w 85,69 % , to należało zasądzić od pozwanego zwrot kwoty 3.085 (3.600 x 85,69%).

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie przepisu art. 333 § 1 k.p.c.

sędzia Iwona Głowacka